

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

### MÉDIA HÍREK

---

## Megváltozott munkaképességűek: nagy horderejű változás jön

**Új ellátási formát vehetnének igénybe a megváltozott munkaképességű személyek, ha az Országgyűlés megszavazza a 2018. évi költségvetési törvény megalapozásáról szóló törvényjavaslatot, amely az érintett jogszabály módosítását is tartalmazza.**

A javasolt változások egyike a jogszabály 7. § (6) bekezdését írta át. A jogszabályi hely jelenleg hatályos szövege szerint a rehabilitációs ellátás a korábbi komplex minősítés során figyelembe nem vett, azt követően bekövetkezett egészségkárosodás és a jogosultsági feltételek fennállása esetén ismételt megállapítható.

Másként fogalmazva a rehabilitációs ellátás folyósításának lejártát követően (36 hónap) csak a korábbi komplex minősítés során figyelembe nem vett egészségkárosodás esetén állapítható meg újra.

A módosítás szerint azonban az ellátás „a rehabilitációs hatóság komplex minősítésében foglalt körülményekre tekintettel” ismét megállapíthatóvá válhatna. E szerint, ha a komplex minősítés keretében a szakértő bizottság azt állapítja meg, hogy a rehabilitációs szolgáltatásokra továbbra is szükséges az érintett személynek tartós munkaerő-piaci integrációjához, akkor egészségi állapotváltozás nélkül is megállapítható lesz az ellátás.

**[A 2018-ra javasolt változásokról közölt további cikkeinket itt olvashatja!](#)**

forrás: [http://adozona.hu/2018\\_as\\_valtozasok/Tomeges\\_igeny\\_lehet\\_a\\_megvaltozott\\_munkakep\\_OBPB2Y](http://adozona.hu/2018_as_valtozasok/Tomeges_igeny_lehet_a_megvaltozott_munkakep_OBPB2Y)

## Intézetbe a sérültekkel? Öt tévhit a gödi botrányról

**Az intézetek a társadalmi kirekesztés végső szinterei. Vélemény.**

A bentlakásos intézetek **[rendszeres színhelyei különböző botrányoknak](#)**, amelyek rövidebb-hosszabb időre bejárják a sajtót. A **[gödi botrány](#)** sajnos nem az első, és feltehetően nem is az utolsó ilyen eset. Közös jellemzője ezeknek a botrányoknak, hogy rendszerint pár nap alatt

elülnek, esetleg megtörténik az adott intézetben a felelősségre vonás, de alapvetően minden marad a régiben.

Ennek az írásnak az a célja, hogy röviden sorra vegyen néhány olyan rendszerszintű problémát és tévhitet, ami hozzájárul a gödihez hasonló esetek kialakulásához – és nem csak fogyatékos emberek, de idősek bentlakásos ellátásainál is. Nem célunk állást foglalni a konkrét gödi eset kapcsán, annak részleteit helyi vizsgálatnak kell feltárnia.

**Első tévhit: A fogyatékos emberek intézeteit meg kell reformálni, kisebb és modernebb intézeteket kell működtetni.**

Tény: Az intézeteket teljes egészében be kell zárni, helyettük személyre szabott támogatást és lakhatást kell biztosítani.

A fogyatékos emberek intézeteit nem megreformálni, és kisebb, „humánusabb” vagy „családiasabb” intézetekkel lecserélni kellene, hanem – ellentétben a jelenlegi állami, EU-s támogatással megvalósuló tervekkel – teljesen bezárni, és helyette az érintett fogyatékos embereknek biztosítani, hogy intézeteken kívül élhessenek. Mindenki, még a legsúlyosabban sérült ember is sikeresen és jól ellátható saját otthonában, vagy olyan kis létszámú otthonban, ahol legfeljebb 3-4 ember él együtt. Erre példák sora áll bizonyítékkul és az érintett fogyatékos emberek és családjaik szervezetei is ezt támogatják.

A kormány férőhelykiváltási programja elvileg az intézetek bezárását célozná meg, de [tartalmával és végrehajtásával](#) is súlyos gondok vannak.

**Második tévhit: A súlyosan fogyatékos embereknek intézeti ellátásra van szükségük, mert ott lehet számukra biztonságos ellátást és terápiákat biztosítani.**

Tény: Épp a súlyos fogyatékosokkal élő emberek számára lenne a legfontosabb a személyre szabott támogatás, minél kisebb létszámú otthonban és természetes támogató közegek (például családjuk) közelében. Az intézetek túlnyomó többsége nem terápia és „szakszerű” ellátás biztosítására jött létre, méretüknél fogva erre nem is alkalmasak. Ezzel szemben jól

ismert az intézetek számos negatív és káros hatása a személyiségre és viselkedésre. Kutatások sora bizonyítja, hogy minél több ember lakik egyazon lakóhelyen, annál rosszabb minőségű az ellátás, annál [gyakoribb lehet az abúzus](#) (aminek elkövetői nem csak dolgozók, hanem az intézet lakói is lehetnek). Az intézetek a társadalmi kirekesztés végső színterei.

Nem egy esetben az intézetben élő, ott önellátásra alig képesnek látszó lakók az intézeten kívül kevesebb segítséggel, [boldogan találnak önállóbb életre](#) – megfelelő, rájuk szabott támogatással.

**Harmadik tévhit: Az elhanyagolás az intézetek hibája, ezekben az esetekben egyéni felelősségről van szó.**

Tény: Sok esetben az egyéni – például az igazgató vagy munkatársak – felelőssége kétségtelen, de vannak más fontos tényezők is. Ilyen például a súlyos és krónikus forráshiány is, amely elsősorban a működési költségeket érinti. Míg EU-s forrásokból példátlan mértékű forrás áramlik a rendszerbe infrastrukturális beruházásokra, az ellátás minősége szempontjából leginkább meghatározó humán erőforrás fejlesztésére nem jutnak hasonló források. A szociális szolgáltatásoknak a mindenkori magyar kormányok (már 2010 előtt is) folyamatosan csökkenő összegeket juttattak.

A hiányzó anyagi források miatt fordulhat elő, hogy 30-40, folyamatos odafigyelést és esetenként speciális ellátást (például szondás táplálást, inkontinens stb.) igénylő ellátottra egyetlen segítő jut. Legyen a segítő bármilyen rátermett és lelkiismeretes, a feladat így elláthatatlan. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy az intézeti körülmények embertelenek az ott dolgozók számára is. A szociális ellátások működtetésére fordított állami források növelése – konkrétan a béremelés és a létszámok emelése – nélkül a helyzet csak romlani fog, ahogy egyre többen hagyják el az ágazatot.

A leterhelt, kiégett, és sokszor a szegénység szélén élő szociális dolgozók nem ellenfelek, hanem elsődleges letéteményesei annak, hogy a gödihez hasonló botrányok ne forduljanak többé elő.

## **Negyedik tévhit: A gödihez hasonló esetek szerencsére ritkák, és előbb-utóbb fény derül rájuk**

Tény: Nem tudjuk, hogy milyen gyakran fordulnak elő ehhez hasonló esetek bentlakásos intézetekben.

Ennek egyik oka az intézetben élő emberek kiszolgáltatottsága: sok értelmi fogyatékossgal élő nem tudja szavakkal elmondani, ha bántalmazták. Az őket körülvevők pedig sokszor [nem tudják vagy akarják észrevenni](#), amikor ezt megpróbálják a maguk módján jelezni (például megváltozott viselkedésükkel stb.). Kiszolgáltatottságukat az elszigeteltségük is növeli: az intézetben élő fogyatékos emberek jelentős részének nincs kapcsolata a családjával, nincsenek az intézeten kívüli kapcsolatai. Végezetül a gondnokság intézménye gyakorlatilag jogfosztottá teszi az intézetben élők túlnyomó többségét: jogi lehetőségük sincs nagyon panaszt tenni. Ezért különösen fontos lenne a [támogatott döntéshozatal](#) rendszerének megerősítése.

A kiszolgáltatottság azonban nem csak az intézetek lakóit, hanem azok dolgozóit is érinti. Az intézetek sokszor olyan hátrányos helyzetű térségekben, kistélepüléseken működnek, ahol a munkalehetőségek korlátozottak és a helyi közösség nyomása is jelentős lehet az alkalmazkodásra.

A másik ok az intézetek ellenőrzésének a hiányosságaiban keresendő. Bár működnek ellenőrzési mechanizmusok – például az ombudsman esetenként [ellenőriz intézeteket](#), illetve azoknak alapvető működési feltételeknek is meg kell felelniük –, de ezek nem elegendőek a hasonló esetek feltárására. Az ellátás minőségének független ellenőrzése, az emberi jogi monitoring megerősítésre szorul, és nagyon fontos, hogy ezeknek valós következményei is legyenek.

**Ötödik tévhit: A hazai fogyatékosellátások legkomolyabb problémái a bentlakásos intézetek, az elsődleges feladat pedig az intézetek bezárása.**

Tény: Az intézetek bezárása fontos, de arról sem szabad megfeledkezni, hogy az értelmi fogyatékos, autista vagy pszichiátriai beteg emberek túlnyomó többsége intézeteken kívül él. Az ő helyzetük javítása legalább ennyire fontos prioritás. A rendszer reformjakor nem csak az intézetekből kiköltözők, hanem minden érintett helyzetének javítása kell, hogy cél legyen.

Az is tudható, hogy a magánháztartásban élő fogyatékos emberek és családjaik nagyobb eséllyel élnek szegénységben, mint az átlag. Nekik sokszor a mindennapi étel megvásárlása és a számlák befizetése is nehézséget jelent, és sokszor elérhetetlenek az olyan alapvető dolgok, mint az oktatáshoz vagy egészségügyi ellátáshoz való hozzájutás, a szakszerű terápiák, vagy a fogyatékos személy szállítása.

A bezártság, elszigeteltség, ellátatlanság, és akár a személyes szabadság korlátozottsága tehát nem csak az intézetek sajátossága, hanem a mindennapok valósága sok fogyatékos ember és az őket gondozó családok számára. Habár jelenleg a sokmilliárdos EU-s források és a gödihez hasonló botrányok miatt elsősorban az intézetekre irányul a figyelem, a fő feladat egy olyan ellátórendszer létrehozása, amely minden fogyatékos ember számára emberhez méltó életet és tisztességes megélhetést biztosít, bárhol is éljen. Ez azonban még szakmai berkekben is csak utópiának hangzik.

*Kozma Ágnes kutató (University of Kent, Anglia), Petri Gábor doktori hallgató (University of Kent, Anglia)*

forrás: [http://hvg.hu/itthon/20170510\\_Intezet\\_serultek\\_fogyatekkal\\_elok\\_tevhitek\\_godi\\_botrany](http://hvg.hu/itthon/20170510_Intezet_serultek_fogyatekkal_elok_tevhitek_godi_botrany)

## Együtt, egymásért – idén nyolcadik alkalommal

Kutyaterápia, kirakodóvásár, kisvonatozás, táncház és megannyi interaktív program várja az érdeklődőket az ország egyik legnagyobb, fogyatékkal élők számára rendezett találkozóján, a borsod megyei Sajósenyén, május 25-én és 26-án. A szervezők idén mintegy 1500 résztvevőre számítanak. A befolyt adományokat árva gyerekek számára ajánlják fel. Az "Együtt-Egymásért Fesztivál" célja egymás értékeinek megismerése és a társadalom fogyatékkal élőkéről alkotott képének formálása.

A találkozót 2003-ban, a Fogyatékosok Európai Évében indította útnak a sajtósenyei "Fészek" Fogyatékosok Reformátusok Ápoló-Gondozó Otthona és azóta két évente megrendezi. "Célunk, hogy a fogyatékkal élők és családjaik, segítők számára két örömteli napot szervezzünk. Szeretnénk megmutatni, hogy az Istentől kapott szeretet hogyan formál közösséggé embereket, bárhonnan is jöttek" – fogalmazott Kövér Imre intézményvezető.



A fesztivál elnevezése arra utal, hogy az épek nemcsak segíthetik a fogyatékkal élőket, de sok mindent kaphatnak is tőlük. „Sok konferencia van a sérültek érdekében, kiadványok születnek és tervek fogalmazódnak meg, melyek közül sok az asztalfiókban landol. Mi egy olyan rendezvényt szerettünk volna létrehozni, amelyik közvetlenül eléri őket, és amelyen sérültek és épek megismerhetik egymás értékeit” – tette hozzá a szervező.



A találkozón a fogyatékkal élők lesznek a középpontban, és ez nem csupán az akadálymentesített környezetben mutatkozik meg. Lehetőségük nyílik bemutatkozni a színpadon, de lesznek számukra kreatív foglalkozások, terápiás állatsimogató, kisvonatozás és táncház is. Az intézmény udvara délután kirakodóvásárrá alakul, itt az intézmények saját

készítésű portékáit lehet megvásárolni. Fellép a Kicsi Madár Néptáncgyűttes, a Kiss Kata Zenekar, a Magyar Continental Singers, a napot pedig lézershow koronázza meg.



A fesztiválra fogyatékos és más otthonok, közösségek csoportjait, segítőiket és hozzátartozóikat várják, továbbá mindazokat, akik számára fontos a sérült emberek ügye. Több csoport érkezik határon innen- és túlról: jelen lesznek a diakóniai, megyei, alapítványi fenntartású intézmények ellátottai a környék gyülekezeteivel és más érdeklődőkkel együtt. A rendezvényt óriási összefogás övezi, hiszen a helyi lakosság és önkormányzat mellett családok és keresztyén közösségek is részt vesznek a megvalósításban.



Bár az otthon a Református Egyház fenntartásában működik, a programok nyitottak azok számára is, akik más felekezeti intézményből jönnek. Mint Kövér Imre elmondta, mindenkihez nagy szeretettel viszonyulnak, és azon lesznek, hogy mindenki jól érezze magát és hazavigyen valamit: szakmai tapasztalatot és azt a lelkeséget, ami őket is mozgatja.



A rendezvény mottója az Ézsaiás könyvéből vett „A megrepedt nádat nem törí el...” mondat, mellyel a szervezők szeretnék rávilágítani, hogy mindannyiunk életében vannak „repedések”, viszont a sérült emberek világában, családjaikban ezek egy életre szólnak. "Isten számára a sérült emberek élete is fontos, és ezek a repedések az Ő szeretete által gyógyulni tudnak" – hangsúlyozta az intézményvezető.

A rendezvény teljes ellátással és szállással előzetes egyeztetés után mindenki számára ingyenes, adományokat viszont szívesen fogadnak, melyeket jótékony célra ajánlanak fel: két éve Kárpátaljának gyűjtöttek, idén Erdély felé fordulnak és a havadtői árvaházat támogatják.

A rendezvénnyel kapcsolatban bővebb információ a [www.feszekotthon.hu](http://www.feszekotthon.hu) oldalon érhető el.

forrás: <http://www.tirek.hu/hir/mutat/40729/>

## AZ ÁLLAMTITKÁR SZERINT MEGALAPOZATLANOK A CIVIL SZERVEZET ÁLLÍTÁSAI

**A gödi otthonban engedély nélkül, jogsértő módon készültek fotók – mondta Czibere Károly. Az államtitkár szerint amit a civilek látni véltek, az nincs.**

A szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár szerint a gödi Topház Speciális Otthonban [egy nemzetközi civil szervezet által készített fényképek](#) nem alapozzák meg azokat a súlyos megállapításokat, amelyek megjelentek a sajtóban.

Czibere Károly az Országgyűlés népjóléti bizottságának szerdai ülésén ezt a vizsgálat eddigi adataira hivatkozva mondta. Az államtitkár azt is mondta, hogy nem tudja mi lesz a vizsgálat eredménye.

Az Emmi a múlt csütörtökön közölte, hogy rendkívüli vizsgálatot indított a gödi otthonban, mert a Mental Disability Advocacy Center (MDAC) nevű civil szervezet jelentése szerint a fogyatékossgal élő embereket ellátó intézményben rendkívül rossz körülmények uralkodnak.



Amit az MDAC vélt látni, az nincs – hangzott el. Az eddigi vizsgálatok azt mutatják, hogy a szervezet engedély nélkül ment be, illegálisan fényképezett, nem volt joga ahhoz, hogy a gyerekek beleegyezése nélkül róluk fotót készítsen, és azt a gyámok engedélye nélkül közzétegye. „Jogsértésen keresztül nincs jogérvényesítés” – mondta az államtitkár.

Szerinte az a szervezet, amelyik jogsértően tevékenykedik, az nem jogvédelmet folytat, és nem is jogvédő. Czibere szerint a kormány minden jogvédő civil szervezettel együttműködésre törekszik, de azokkal nem, amelyek a gyerekek jogait sértik.

Az államtitkár szerint az eddigi vizsgálatokból azt is lehet látni, hogy vannak nehézségek a gödi otthonban, de azok nem olyan súlyúak, mint amiről a szervezet beszámolt. Példaként említette, hogy az intézményben az előírt 150 munkatárs helyett csak 142 dolgozik, továbbá, hogy sérült a lakók intimitáshoz való joga, mert a vécékben nincs elválasztópanel.

Czibere a média felelősségére hívta fel a figyelmet, utalva a korábbi, Alföldi utcai gyermekotthonról írtakra, amelyekről később az derült ki, hogy "teljes rágalom" volt. Az államtitkár szavaira Szabó Tímea (Párbeszéd) reagált, és azt mondta, Czibere szavaiból arra következtet, hogy a kormány szerint jobb lett volna, ha napvilágra sem kerülnek a visszaélések. Ahelyett, hogy belátnák: évekig nem csináltak semmit az ellátórendszerrel, megint elkezdődik a civil szervezetek hibáztatása, amit a Párbeszéd felháborítónak tart – mondta Szabó.

Az államtitkár a bizottsági meghallgatáson azt mondta, hogy a jövedelmi szegénység, a deprivációs mutatók és a foglalkoztatási adatok szerint az elmúlt három évben 800 ezer ember került ki a szegénységnek való kitettség zónájából. Szerinte nemcsak a szegények számát sikerült csökkentenie a kormánynak, hanem a szegények átlagjövedelmét is sikerült közelíteni a szegénységi küszöbértékhez.

A nagy gyermekintézményekben és a szociális otthonban élők kiköltöztetését indokolva azt mondta: Magyarországon nem élhetnek elkülönítve fogyatékos emberek és állami gondozott gyermekek, hanem biztosítani kell számukra, hogy közösségekbe ágyazottan éljenek, és ott kapják meg a szükséges szolgáltatásokat.

Czibere szerint ma 25 ezer ember él ma fogyatékos, vagy pszichiátriai otthonban, közülük 21 ezren élnek nagy intézményben. Ezekből 2023 végéig ki tudják majd költöztetni a fogyatékosággal élő emberek felét.

A kormánypárti képviselők azt mondták, vitathatatlanul sokat javult a helyzet a korábbi időszakhoz képest, de még így is sok a tennivaló. Révész Máriusz (Fidesz) példaként az egyedülálló nők helyzetét emelte ki, a Jobbikos képviselők pedig társadalmi szakadékról, a keleti és nyugati országrész között növekvő különbségekről beszéltek, és a pszichiátriai betegek kitagolásának a veszélyére figyelmeztettek.

Czibere szerint a kormány célzott program kidolgozását tervezi az egyedülálló nők helyzetének javítására.

forrás: <https://vs.hu/kozelet/osszes/az-allamtitkar-szerint-megalapozatlanok-a-civil-szervezet-allitasai-0510#!s0>

## Szombathelyen is akadálymentessé teszik a nemzeti ünnepek eseményeit

**Az állami rendezvényekhez hasonlóan a megyei jogú városokban is akadálymentessé teszik a nemzeti ünnepekhez kapcsolódó eseményeket - jelentették be kedden Budapesten, sajtótájékoztatón.**

Nyitrai Zsolt stratégiai társadalmi kapcsolatokért felelős miniszterelnöki megbízott emlékeztetett, március elején írt alá megállapodást a Miniszterelnöki Kabinetiroda, a Honvédelmi Minisztérium és négy országos fogyatékosügyei érdekképviselői szervezet az állami rendezvények fizikai és infokommunikációs akadálymentesítéséről.

Ennek továbbgondolásaként keresték meg a megyei jogú városok polgármestereit és Szita Károlyt, a Megyei Jogú Városok Szövetségének (MJVSZ) elnökét, hogy hasonló megállapodások jöjjenek létre önkormányzati szinten is a helyi érdekképviselői szervezetekkel - közölte a miniszterelnöki megbízott. Szeretnék elérni, hogy a fogyatékosokkal élők is méltó módon tudjanak részt venni a nemzeti ünnepeken - emelte ki Nyitrai Zsolt.

Szita Károly a megváltozott munkaképességűeket is foglalkoztató, VIII. kerületi Premier Kultcaféban tartott sajtótájékoztatóján arról beszélt, hogy az akadálymentesítés nem annyira pénz, hanem inkább odafigyelés kérdése, és már egyre több önkormányzatnál kezd gyakorlattá válni. Az útfelújításoknál például mind gyakrabban figyelembe veszik a mozgáskorlátozottak igényeit, a képviselő-testületi ülések televíziós közvetítését pedig sok helyen feliratozzák vagy jeltolmácsolással látják el.

Szekeres Pál a fogyatékos emberek társadalmi integrációjával kapcsolatos feladatok ellátásáért felelős miniszteri biztos azt mondta, bízik abban, hogy egyéb területeken is megvalósulhat az akadálymentesítés, így a "rendezvényeken túlmutató üzenete" lehet a megállapodásnak.

Tapolczai Gergely (Fidesz) országgyűlési képviselő, a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének (Sinosz) elnökségi tagja nagy előrelépésnek nevezte a megállapodást, mert így már nem csak "esetlegesen" fordul elő akadálymentesítés a nemzeti ünnepeken.

Kovács Ágnes, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) elnöke úgy fogalmazott, Magyarország többszörösen is elkötelezte magát amellett, hogy a fogyatékosokkal élők egyenrangú tagjai lehessenek a társadalomnak. Ez kifejeződik az alaptörvényben, az 1998-ban elfogadott esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvényben, valamint egy erre vonatkozó ENSZ egyezmény ratifikálásában is - tette hozzá.

forrás: <http://www.alon.hu/orszagos-hirek/2017/05/szombathelyen-is-akadalymentesse-teszik-a-nemzeti-unnepek-esemenyeit>

## Fia társaiért küzd Mária

**KISKUNFÉLEGYHÁZA | A napokban tartotta első kuratóriumi ülését az Angyalok szárnyak nélkül alapítvány, amelyet Kovács Mária fia, Dauda János emlékére hozott létre azzal a céllal, hogy minél többen támogassák a Fogytékkal Élők Napközi Otthonát.**

Kovács Mária egyedül nevelte fel Jánost, aki az első között kezdett el járni a Fogytékkal Élők Napközi Otthonába (FONO) tizenkilenc évvel ezelőtt. Januárban azonban tragikus hirtelenséggel meghalt. Miután az édesanya egyedül maradt, eldöntötte, továbbra sem hagyja magukra a napközi otthonba járókat. A jövőben fia társaiért küzd.



– Az alapítvány ötlete a fiam halála után néhány héttel egyik éjszaka született meg a fejemben. Álmomban János üzent nekem, hogy hozzam létre az alapítványt, amit a napokban jegyeztek be – mesélte Mária. – Az alapító okiratban kikötöttem, hogy a támogatásokat kifejezetten olyan célra lehet fordítani, ami mindenkit érint a napközi otthonban. Elsősorban fejlesztőjátékokra, sporteszközökre, szobakerékpárra, kondigépre, a kézműves foglalkozásokhoz alapanyagokra lenne szükségük. Az intézménynek ugyanis az önkormányzati támogatásból ilyesmire már nem futja. Külső támogatást viszont nem igen kapnak – tette hozzá Mária.

Az intézmény munkatársaival közösen azt tervezik, hogy a jövőben még inkább nyitnak a külvilág felé, mert sokan nem tudnak arról, hogy milyen lehetőségeket kínál a FONO. – Azt is szeretném, ha ezek a fiatalok megjelenének a nyilvánosság előtt, hiszen sok köztük nagyon tehetséges, a kézműves foglalkozásokon nagyon szép alkotásokat készítenek. Ezeket eddig azonban nem lehetett értékesíteni, hiszen nem tudtak róla számlát adni. Az alapítvány révén ez is megoldódik. Az így befolyt összeget visszaforgatjuk majd alapanyagokra – ecsetelte terveit az alapítvány megálmodója.



Mária lakása tele van fia alkotásaival: díszpárnákkal, gobelinekkel, rajzokkal, ajándéktárgyakkal, amelyeket a napköziben készített. Meséli, hogy János nagyon segítőkész volt, szerette a napközibe járó társait és a gondozókat. Teljesen váratlanul, negyvenévesen álmában halt meg, rejtett szívproblémák miatt.

– János enyhén volt fogyatékos, soha nem tudták megállapítani, mi a baja. Oxigénhiányosan született, de ugyanúgy haladt a fejlődésben, mint kortársai. Iskola előtt, hatéves korában derült ki, hogy beilleszkedési problémái vannak. Végül speciális iskolába járt, de itthon teljesen úgy kezeltem, mint egy egészséges embert. Minden megcsinált, egyedül járt a napközibe is. Nagyon sok nehézségen mentünk keresztül, de mindent megoldottunk ketten – emlékezett vissza az édesanya, akinek ezentúl az alapítvány sikeres működtetése, mások segítése ad értelemet az életének.

Két évtizede várják a nappali otthonba a fogyatékkal élőket

Jövőre lesz húsz éve, hogy megnyitotta kapuit Kiskunfélegyházán a Fogyatékkal Élők Napközi Otthona. Az intézmény munkatársai nagy örömmel fogadták Kovács Mária kezdeményezését. Abban bíznak, hogy ezáltal még többen értesülnek munkájukról a városban és a környékén. Mind mondták, nagyon hasznos lesz az alapítvány, mert nincs semmilyen bevételi forrásuk. Csupán a műanyag palackok gyűjtéséből egészítik ki költségvetésüket. A jövőben viszont a város rendezvényein is bemutatkoznak, ahol az érdeklődők megvásárolhatják kézműves alkotásaikat. Az Angyalok szárnyak nélkül Dauda János emlékére elnevezésű alapítvány számlaszáma: OTP 11732071-23253302.

forrás: <http://www.baon.hu/bacs-kiskun/kozelet/fia-tarsaiert-kuzd-maria-724909/>

## Emmi: több támogatás juthat a fogyatékoságügyi szervezeteknek jövőre

**Budapest – Több támogatás juthat a fogyatékoságügyi szervezeteknek jövőre – mondta Nyitrai Imre, az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) szociálpolitikáért felelős helyettes államtitkára az Országos Fogyatékoságügyi Tanács májusi ülésén.**

Az Emmi szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkárságának az MTI-hez kedden eljuttatott közleménye szerint a tanács tagjai megbeszélést folytattak az operatív programok kommunikációjáról, a beilleszkedési, tanulási és magatartási nehézséggel küzdő, valamint a sajátos nevelési igényű gyermekek oktatásáról, továbbá a fogyatékosággal élőket ellátó intézmények kiváltásának folyamatáról.

Utóbbival kapcsolatban emlékeztettek: a kormány még az év elején döntött arról, hogy öt évvel lerövidíti, azaz felgyorsítja a kiváltási folyamatot, amelynek során nagyobb hangsúlyt kap a hozzáférés a helyi közszolgáltatásokhoz, valamint a foglalkoztathatóság biztosítása. A kiváltási program első körében már 660 fogyatékosággal élő ember kiköltözött a nagy létszámú szociális ellátó intézményekből, a folytatást jelentő második körben mintegy 2500-an költözhetnek ki a jövő év végéig – írták, hozzátéve, hogy a kormány erre 21,8 milliárd forintot fordít.

Az ülésen Nyitrai Imre jelezte, május 5-én, az esélyegyenlőség napján ünnepélyes tanácskozás keretében egyeztetett a kormány a Fogyatékos Emberek Szervezeteinek Tanácsával (FESZT), valamint arról is, hogy a fogyatékoságügyi tanács előző találkozója óta megalakult a fogyatékos intézmények kiváltását koordináló testület.

forrás: <http://www.boon.hu/emmi-tobb-tamogatas-juthat-a-fogyatekosagugyi-szervezeteknek-jovore/3473611>

## Esélyegyenlőségi Napot rendeznek a Pest Megyei Kormányhivatalban

**Három éve rendezi meg az Esélyegyenlőségi Napot a Pest Megyei Kormányhivatal. A rendezvény célja évek óta, hogy bemutassa a sérült emberek világát a közsférában dolgozó kollégáknak, ezzel segítve az akadálymentesítést, az akadálymentes ügyintézés, integrációt és az esélyegyenlőség kialakítását, biztosítását. Tarnai Richárd kormány megbízott mindig is fontosnak tartotta, hogy felhívja a figyelmet arra: „az esélyegyenlőség azt jelenti, megadjuk a támogatást ahhoz, hogy az is meg tudja csinálni a mindennapi tevékenységet, munkát, aki jelentős hátránnyal, fokozottabb nehézségekkel indul az életben.”**

Az első évben a mozgásukban korlátozottak, majd a látássérültek, tavaly pedig az autizmussal élők mutatkoztak be színes programokkal, előadásokkal. Ha összeolvassuk a rendezvény korábbi mottóit, akkor a következő mondatot kapjuk: „Lépj közelebb, és ismerd meg a világot egy kicsit másképp!” - mondta az idei rendezvény kapcsán Tarnai Richárd kormány megbízott, majd hozzátette:

*A rendezvények sikere és népszerűsége megmutatta, hogy van igény egymás életének megismerésére, és az érzékenyítés elmélyítésére.”*

Azt is elárulta, büszke rá, hogy a Pest Megyei Kormányhivatal nyomán több kormányhivatal is megtartotta már a saját esélyegyenlőségi napját. Az esemény fő szervezője Szentendrei Tibor esélyegyenlőségi referens, aki a kezdetek óta segíti a színes programok előkészítését.

Már az első rendezvényre sikerült olyan ismert előadót meghívni, mint Szekeres Pál többszörös paralimpiai bajnok magyar tör- és kardvívó, aki az akkori beszédében elmondta: „ha egy sérült embernek az a célja, hogy elfogadtassa magát másokkal, először neki kell elfogadnia saját magát. Egy ország akkor lehet sikeres, ha minden benne élőnek, így a sérült embereknek is megvan a maguk feladata. Ehhez az államnak pedig meg kell teremtenie a feltételeket.”

Az esélyegyenlőségi nap programjai között szerepelt többek között kerekesszékes, mozgássérült, és vak táncbemutató, vak tagokból álló zenekar előadása, vakvezető kutyakiképző iskola bemutatója, de a hivatal dolgozóinak arra is lehetőségük nyílt, hogy kerekesszékes akadálypályán próbálják ki ügyességüket. De volt előadás az autizmussal élőkről, és különböző filmeket is láthattak az érdeklődők a fogyatékkal élők életéről.

Tarnai Richárd kormány megbízott végezetül az idei esélyegyenlőségi nap előtt arra hívja fel a figyelmet, hogy érdemes megadni másoknak a lehetőséget, mert ha ezt nem tesszük, soha nem fog kiderülni, hogy ki mire képes. „A Pest Megyei Kormányhivatalban teljesen természetes, hogy dolgoznak fogyatékkal és különböző nehézséggel élők, van például, aki látássérült és vakvezető kutyával érkezik ide a munkahelyére, ők ugyanolyan értékes tagjai közösségünknek, mint bárki más. Az esélyegyenlőség ahhoz segít hozzá mindnyájunkat, hogy együtt állhassunk a képzeletbeli startvonalhoz”.

Az idei esélyegyenlőségi nap programjai május 12-én pénteken reggel 9 órakor kezdődnek, és a halláskárosultak élete, problémái és esélyei kerülnek a középpontba.

forrás: [http://www.orientpress.hu/cikk/2017-05-10\\_-eselyegyenlosegi-napot-rendeztek-a-pest-megyei-kormanyhivatalban](http://www.orientpress.hu/cikk/2017-05-10_-eselyegyenlosegi-napot-rendeztek-a-pest-megyei-kormanyhivatalban)

## Andrej Kiska márciusban sem feledkezett meg a rászoruló családokról

**Andrej Kiska újfent szétosztotta államfői fizetését. Öt család 515 eurót, egy család pedig 2400 eurót kapott márciusi fizetéséből.**



Fotó: TASR/Martin Baumann

Az államfő hónapról hónapra rászorulókkal foglalkozó civil szervezetek ajánlásai alapján dönt a fizetése szétosztásáról. Ezen civil szervezetek a Lángocska (Plamienok), a Mosoly mint ajándék (Úsmev ako dar), a Rákellenes Liga (Liga proti rakovine), az általa alapított Dobry anjel, illetve az Izomdisztrófiában Szenvedők Szervezete (Organizácia muskulárných dystrofikov). A pénzt egyenesen a családoknak utalják.

A 2 400 eurót egy olyan család kapta, ahol a szülők súlyos hallássérültek, s két siket gyermeket nevelnek. Mindkét gyermeknek nagy segítség lenne az iskolában egy FM-rendszerű hallókészülék, azonban ez nagyon sokba kerül.

Az államfő egy 10 gyermekét egyedül nevelő édesanyján is segített. Azóta neveli egyedül a gyerekeket, miután elhagyta erőszakos férjét, aki idén, év elején elhunyt, s így nem kap semmilyen gyerektartást. Míg a gyerekek meg nem kapják az árvasági járulékot, addig nem lesz semmilyen bevétele a családnak.

Megkapja az 515 eurót az a család is, ahol nemrég elhunyt rákbetegségben a négygyermekes édesanya. Az édesapa már évek óta nem él. Kiska pénzt adományoz egy rákbeteg asszonynak is, aki elvesztette szintén rákbeteg lányát.

Egy leukémiás kislányt nevelő család is részesül az államfő pénzéből. A család rossz anyagi körülmények között él, a kislány betegsége miatt gyakran kell utazniuk Kelet-Szlovákiából Pozsonyba.

Kiska anyagi segítséget nyújtott még egy öttagú családnak is, ahol a legfiatalabb gyermek mozgássérült. Születése óta izomsorvadásban szenved, csak elektromos kerekesszéssel tud közlekedni, s állandó segítségre van szüksége. Édesanyja ápolja őt. A fiú betegsége ellenére már hatodik osztályos. Annak ellenére, hogy testvérei a tanulmányaik mellett brigádmunkával keresik a pénzt, a családnak problémát okoz a legkisebb gyermek ápolásához szükséges segédeszközök megvásárlása.

forrás: <http://parameter.sk/andrej-kiska-marciusban-sem-feledkezett-meg-raszorulo-csaladokrol>

## A fogyatékkal élőkre hívta fel a figyelmet a köztársasági elnök felesége – fotók

**Herczegh Anita, a köztársasági elnök, Áder János felesége és Újpál Dalma kerekesszékes bocciajátékos együtt hívták fel a figyelmet a fogyatékos emberekre a Kézenfogva Alapítvány Élmény sportnapján.**

A rendezvényen a fiatalokat és a gyerekeket megszólítani képes sztárok sora – így Dj Dominique, Sabyest, Goldsound, Thomx, Naksi Attila, Dj Hudak – fogtak össze, hogy közösen irányítsák a fókusz a fogyatékos emberek világára, az együtt-cselekvés, a sportolás öröme és az egymás megismerésének, no és persze elfogadásának fontosságára az ún. “boccia játék” segítségével.

Ez a játék nagyszerű példája annak, hogy egymás teljesítményének elismerése az első lépés egy másik, akár fogyatékkal élő ember elfogadásához. Herczegh Anita és Újpál Dalma szerint is ez volt ennek a sportnapnak a legfontosabb üzenete.

Az eseményre egyébként háromszáz 7. és 8. osztályos diákot is meghívtak, hogy megismerkedjenek a fogyatékos emberek által űzött sportokkal. A kerekesszékes tenisz és az ülőröplabda mellett megismerhették a résztvevők a már említett boccia játékot, a para-judot vagy a vak-pingpongot.

De találkozhattak paralimpikonokkal is, és mindeközben kipróbálhatták a kerekesszékes akadálypályát, hogy átérezzék, milyen lehet az élet kerekesszékekben, s milyen fontos az akadálymentesítés egy mozgássérült ember számára.

A nap folyamán a résztvevők, a sztárok és az ismert emberek közösen énekelték el a Tavaszi szél vizet áraszt című dalt.

– Számomra egy nagyszerű nap volt. Minden benne volt, ami nekem fontos és kedves. Dalmával „Kézenfogva” végigjártuk a helyszíneket. Nagyon sokat nevtünk, szerettük a zenét. Ahol zene van, sport és érzékeny emberek, ott én jól érzem magam – mondta Dj Dominique (Várkonyi Attila), a Kézenfogva Alapítvány nagykövete.

A Kézenfogva Alapítvány 23 éve segíti a fogyatékos embereket, harcol jogaikért, egyenlőségükért. Ennek a munkának fontos része, hogy a szervezet közvélemény-formáló rendezvények szervezésével lehetőséget teremt a fogyatékos és az ép fiatalok találkozására.







Budapest, 2017. május 4.  
Herczegh Anita, Áder János köztársasági elnök felesége és Ujpál Dalma bocciajátékos (k) a KézenFogva Alapítvány sport élménynapja megnyitóján a rákosmenti Újlak Utcai Általános Iskolában 2017. május 4-én. Az eseményen mintegy háromszáz XVII. kerületi 7-8. osztályos

diák ismerkedett a fogyatékos sportok és sportolók világával.  
MTI Fotó: Illyés Tibor

forrás: <https://www.lokal.hu/2017-05-a-fogyatekkal-elokre-hivta-fel-a-figyelmet-a-koztarsasagi-elnok-felesege-fotok/>

## A legjobb táncosok érkeznek a cívisvárosba

**Debrecen – Újabb nagyszabású eseménynek ad otthont Debrecen vasárnap.**

A kontinens legjobb táncosaival telik meg vasárnap a Kölcsey Központ nagyterme, Debrecenben rendezik meg ugyanis a Professzionista Standard Európa-bajnokságot, a Professzionista Latin Európa Kupát, valamint az országos junior-, felnőtt-, senior- és kerekesszékes ranglista versenyt.

– Magyarország legutóbb 1996-ban adott otthont professzionista nemzetközi viadalnak, így a hétfévi verseny kiemelten fontos lesz a városunk életében – jelentette ki Bíró Csaba, a 27 éves fennállásának legnagyobb rendezvénye előtt álló Valcer Táncstúdió művészeti vezetője azon a sajtótájékoztatón szerdán a Kölcseyben, melyet az esemény apropóján tartottak.

– Hosszú évek óta olyan párijaink vannak, akik a világelitbe tartoznak, így Spanyolországot megelőzve, nekik hála sikerült megnyernünk a verseny rendezésének jogát. Az Eb-n tíz ország 26 párosa, a kupán pedig kilenc nemzet 23 duója indul, köztük magyarokkal. Tízkor indul majd a program a klubközi táncversenyekkel, délután egytől lesznek az Európa Kupa és hazai ranglistaversenyek elődöntői, 17 órától pedig a finálék. A kontinensviadalon két magyar páros indul, köztük a debreceni Barna Lilla-Budai Attila duó. Az Európa Kupán öt magyar kettes száll harcba, többek között a Valceres Süttő Roland és Tombác Anikó. A magyar tánc sport nemzetközi szinten abból a szempontból jó, hogy remek táncosaink vannak, a sportdiplomáciánk viszont nincs magas szinten, ennek javítására is remek lehetőség lesz ez az esemény – adott helyzetjelentést Bíró.

Dr. Széles Diána, Debrecen alpolgármestere kiemelte, nagy esemény lesz ez a város életében. – Büszkék vagyunk rá, hogy olyan létesítményeink vannak, melyek szinte bármilyen rendezvény lebonyolítására alkalmasak. Most elérkezett az idő arra, hogy egy táncversenynek is házigazdái lehetünk.

## Jó bemutatkozásban bíznak

A Főnix Rendezvényszervező Kiemelkedően Közhasznú Nonprofit Kft. ügyvezetője, Bódor Edit szerint a tánc mellett, hogy érzelmeket fejez ki a zene és a test

segítségével, társadalmi kapcsolatokat is teremt. – Nagy kihívás előtt állunk, a Kölcsey Központ még soha nem lehetett otthona hasonló viadalnak, mégis boldogan vállaltuk a házigazda szerepét, és izgatottan várjuk a vasárnapot – mondta.

A sajtótájékoztatón ott volt a Valcer Táncstúdió két tehetséges növendéke, Barna Lilla és Budai Attila is, akik nyitásként és zárásként is adtak egy kis ízelítőt a programjukból. – Ez az első évünk profiként, bízunk benne, jól sikerül a bemutatkozás. Természetesen izgulunk, de tudjuk, óriási pluszt fog adni a hazai közönség – fogalmazott Budai Attila. Barna Lillától megtudtuk, már tíz éve alkotnak egy párt, és a nagyobb megmérettetések előtt napi három-négy órát is gyakorolnak.

forrás: <http://www.haon.hu/a-legjobb-tancosok-erkeznek-a-civisvarosba/3475609>

## Egyenlő esélyt a mozgáskorlátozottaknak



**Hajdúszoboszló – Befogadóbb, nyíltabb világra lenne szükség a fogyatékos emberek hátrányainak leküzdésére.**

Önrendelkező életet élni címmel rendezett közgyűléssel egybekötött tanulmány bemutatót a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ) Hajdúszoboszlón csütörtökön. A programnak aktualitást ad az Önálló Élet Európai Napja is, amelyet minden év május 5-én ünnepelnek, ezzel is felhívva a társadalom figyelmét a fogyatékos emberekre.



Kovács Ágnes | Fotó: Matey István ©

### **Ugyanazok a jogok kellenek**

Kovács Ágnes, a MEOSZ elnöke elmondta, a tanulmány célja bemutatni, mit kellene az önálló életvitelnek jelentenie és ehhez képest mit jelent ma Magyarországon. – Az írás az érintettek tapasztalataira épül, ezek alapján pedig szeretnénk egy olyan javaslatcsomagot tenni a magyar kormány számára, aminek a megvalósítása hosszútávon megakadályozná a hátrányos megkülönböztetést – tájékoztató az elnök.

Hozzátette, a fogyatékos emberek hátránya nem feltétlenül az állapotukból adódik, hanem abból, hogy a társadalom és az állam mit tesz ezeknek a mérsékeléséért. – A mozgássérült embereknek a legnagyobb problémát az jelenti, hogy ugyanazokkal a jogokkal élhessenek, mint ép társaik. Számukra is elérhetővé kell tenni a többségi oktatást a munkaerőpiaci esélyeik növelése érdekében – folytatta.



Fotó: Matey István ©

### **Elmélet helyett gyakorlat**

– A kormánynak javaslatokat fogunk tenni, amelyek érintik majd többek között a rehabilitációt, a gyógyászati segédeszköz ellátást, az oktatási rendszert és a foglalkoztatást. Szeretnénk elérni, hogy az alaptörvényben, az esélyegyenlőségi törvényben és a fogyatékos emberek jogairól szóló ENSZ-egyezményben foglaltak végre gyakorlatban is megvalósuljanak – ismertette a szövetség idei célkitűzését az elnök.

Elmondta, közbenjárásukkal az utóbbi évtizedekben több támogatási forma is elérhetővé vált, ám az új szabályozások miatt ezek sem számítanak előrelépésnek.

A többségi oktatásban a legnagyobb probléma, hogy nem szívesen látják a mozgáskorlátozott gyerekeket. Arra helyezik a hangsúlyt, hogy lebeszéljék a fogyatékos diákokat a tanulásról. Később emiatt a munkaerőpiacon sem tudnak elhelyezkedni.

– A munkáltatóknál eleve hátrányból indul egy minőségi oktatást kapott mozgássérült, mint egy ugyanolyan ép. Emiatt is kérjük a kormánytól, biztosítsák a megfelelő alapot ahhoz, hogy ne érje hátrány a mozgássérülteket a mindennapi életben – fejtette ki, hozzátéve, a mozgáskorlátozott emberek családjai jelenleg csak a különböző szervezetek segítségére számíthatnak.

forrás: <http://www.haon.hu/egyenlo-eselyt-a-mozgaskorlatozottaknak/3468520>

### **PM: Szállodára cserélheti Mészáros a fóti gyermekotthont**

**Leszavazta a népjóléti bizottság kormánypárti többsége azt a határozati javaslatot, amely leállítaná a fóti gyermekotthon megszüntetését. Az egyik ellenzéki képviselő szerint azért zárhatja be a kabinet a speciális szükségletű és fogyatékossgal élő gyerekek lakóhelyét, hogy az állam felújítsa és ezután Mészáros Lőrinc üzleti körének továbbadja.**

A lesencetomaji kastélyban most pszichiátriai betegek és értelmi fogyatékkal élők élnek, ahogy Nyírlakpusztán is. A térség képviselője azt mondta, arról értesült, hogy az állam rövidesen kiürítené ezeket az épületeket, a lakókat pedig közeli falvakban helyezné el úgy, hogy az érintetteket nem értesítették.

A Jobbik képviselője szerint azért kell kirakni a betegeket, hogy Mészáros Lőrinc megszerezhesse a kastélyokat. „Ugye mindenki tisztában van vele, hogy ezek szépen felújított, jó helyen lévő kastélyok. És ha az elmúlt idők cselekvéseit nézzük, vannak olyan emberek, akik nemcsak Balaton-parti ingatlanokat, hotelláncokat, televíziókat szereztek meg maguknak, az uradalom mellé most már grófi kastély is kell” – fogalmazott Rig Lajos országgyűlési képviselő.

Hamarosan kiköltöztetik a gyerekeket a fóti gyermekotthonból is, amely a tervek szerint 2018 közepén szűnik meg. Az itt élő gyerekek egy részét Kalocsára, más részét Zalaegerszegre vinnék. A parlament népjóléti bizottságában Szabó Tímea arra kérte a képviselőket, mentsék meg a fóti intézményt, azokon a helyeken ugyanis, ahova a gyerekeket költöztetnék, az ombudsman vizsgálatai szerint többször előfordultak már gyerekbántalmazások. Hozzátette: úgy tudja, innen is azért költöztetik ki a lakókat, hogy Mészáros Lőrinc megszerezhesse a kastélyt.

„Többször megjelent a sajtóban, és ezt nem cáfolta meg a kormány sem, hogy a fóti gyerekotthont és a többi tizenkét-tizenhárom kastélyban működő gyerekotthont is azért akarják felszámolni, hogy átadják Mészáros Lőrincnek, aki wellness-szállodákat fog építeni” – nyilatkozta a képviselő.

Az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára szerint a gyerekeknek lesz jó, ha elköltöztetik őket. A tárca szerint az összes gyermekotthont be kell zárni. „Még mindig van tizenhárom gyermekotthon, szeretnénk 2019-re ezeket is bezárni, és a gyerekeket nevelőszülőhöz adni. A különleges és speciális szükségletű gyerekeket tíz-tizenkét fős lakásotthonokba kell elhelyezni” – jelentette ki Czibere Károly.

forrás: <http://hirtv.hu/ahirtvhirei/pm-szallodara-cserelheti-meszaros-a-foti-gyermekotthont-1394761>

## Megtaláltam a fiam helyét, most már nyugodtan meghalhatok

**Egy újpesti nyugdíjas házaspár 36 év után döntött úgy, hogy súlyosan halmozottan fogyatékos fiukat egy bentlakásos otthonba adják, másik, középsúlyosan fogyatékos fiúk mellé.**

Ha tehették volna, még évekig maguk nevelik Balázst, de gondolniuk kellett arra, hogy nem élhetik túl a gyerekeiket. Szűcsné Csató Judit úgy látja, szülőként úgy tehet a legtöbbet, ha még életében saját maga keresi meg fiainak a lehető legjobb otthont, és végigkíséri, ahogyan beilleszkednek. Szerinte felelőtlenség az utolsó pillanatig várni, hogy aztán ha a szülők már nem tudják ellátni őket, szükséghelyzetek döntsenek a fogyatékos gyerekek elhelyezéséről - írja az [Abcúg](#).

Szűcsné Csató Juditnak már első gyermeke, Balázs 10 hónapos korában megmondta az orvos: jobb, ha már most keres a fiának valamilyen bentlakásos intézményt, mert később már lehetetlen lesz bárhová bejuttatnia őt.

Balásznak 7 hónapos csecsemő korában vérömlenyt találtak az agykamrájában, az ezt eltávolító operáció következtében pedig agyvérzést kapott a kisfiú. Az agyvérzés maradandó károkat okozott Balázs központi idegrendszerében, örök életére toloszékbe került, csak az alapszükségleteiről képes szóban kommunikálni, és bár az agyvérzéstől nem érintett területek továbbra is működnek, a férfi önálló életre sosem lesz képes.

Az orvos és Judit közötti beszélgetés már 38 éve történt, és ott, akkor az lett a kimenetele, hogy Judit dühösen távozott a kórházból, felháborodva az orvos tanácsán. "Kifelé bedobhatom a kukába?" – mondta a beszélgetés egy pontján emlékei szerint.

"Nálunk már akkor eldőlt, hogy nem adunk be semmilyen kérelmet, hogy ezzel letudva a problémát, úgy éljünk tovább, mintha a fogyatékos fiunk nem is lenne"

– emlékezett vissza az asszony. Férjével hazavitték a súlyosan halmozottan fogyatékos Balázst az otthonukba, és legjobb tudásuk szerint nevelni kezdték. Hat év múlva Juditék környezetük biztatására újabb gyereket vállaltak, hiszen Balázs állapota nem genetikai, nem születési rendellenességnek tekinthető. Második fiúkról, Mátéről azonban évek múltán kiderült, hogy középsúlyos értelmi fogyatékos, autista.

Enyhébben sérült fiúkat nehezebb volt elhelyezni

Két – különbözőképpen és különböző mértékben – sérült gyereket nevelt Judit és férje két évtizeden keresztül újpesti otthonukban, és próbáltak a fiúk igényeihez hangolt, de teljes életet élni. Máté 14 éves koráig iskolába járt, Balázst pedig felvették a 15. kerületi, rákospalotai Fejlesztő Napközi Otthonba, így Juditék napközben dolgozni is tudtak a fiúk mellett: férje közgazdászként, Judit az újpesti gyermekszakrendelőben asszisztensként.

Hogy otthonban helyezték el, az csak a fiatalabb Máté esetében merült fel Juditéknál. "Máténak az iskola befejezése után nem sikerült olyan jó napközi helyet találnunk, mint Balásznak. Ahová jelentkeztünk, ott azt mondták, inkább Balázst vennék fel, mert, igaz, ő sokkal súlyosabban sérült, de jóval nyugodtabb, mint Máté. Vele, Mátéval állandóan foglalkozni kell" – mesélte Judit.

A szülők az iskola befejezése után még 5 évig nem találtak Máténak helyet. Mindez azonban nem annyira Máté figyelemigényének, mint inkább az otthonok telítettségének volt köszönhető. Végül az egyik intézményben, a Fejér megyei Tordason működő Értelmi Fogyatékosok és Pszichiátriai Betegek Otthona, méltányolva, hogy a szülei egy másik, súlyosan fogyatékos fiút is nevelnek, soron kívül felvette Mátét. Ekkor Máté 19 éves volt, bátyja, Balázs, aki Juditékkal maradt, pedig 25.

“Mi sem fogunk örökké élni”

Miközben Máté szépen beilleszkedett a tordasi lakóotthonba, sőt, szociális foglalkoztatásban, kézműves termékek gyártásában dolgozni is kezdett, Balázs továbbra is Juditékkal maradt. Mindez azonban Juditék tudatos döntése volt, nem kényszer – szerették volna Balázst maguk mellett tartani. Ráadásul a napközi otthonban, Rákospalotán Balázs remekül érezte magát, Juditéknak pedig így, hogy a fiú nappali felügyelete megoldott volt, nem kellett a munkájukat is beáldozva minden egyes percüket a fiúk gondozására, ápolására fordítani.

“Inkább az volt a kényszerhelyzet, amikor két éve be kellett adnunk Balázst Tordásra” – magyarázta Judit. Ekkor jött ugyanis a lehetőség, hogy a tordasi otthonba felvegyék nagyobbik fiát is. Ha ezzel nem élnék, Juditék az állandó túljelentkezés miatt talán tizenévekre elvesztik a lehetőségét annak, hogy Balázs bekerüljön az intézménybe.

“Ekkor eldöntöttük, hogy beadjuk Balázst, mert bármennyire is szerettük volna magunk mellett tartani, mi sem fogunk örökké élni. Ezek a gyerekek pedig az emberi kor legvégső határáig élhetnek, hisz nem olyan szervi bajuk van, amivel minden percben attól kellene félni, hogy meghalnak. Normális körülmények között mi előbb meg fogunk halni mint a fiaink”

– magyarázta Judit két évvel ezelőtti döntésüket.

“Mivel teszek jót? Ha addig dédelgetem Balázst, amíg velem vagy a férjemmel valami történik, aztán kerül, ahová éppen viszik? Szerintem inkább azzal, ha én magam keresek neki helyet, végig tudom kísérni, amíg ott beilleszkedik, amíg megszokja. Ha az ő ellátása biztosított, akkor azt mondom, hogy nyugodtan meghalhatok”

– érvelt az asszony.

Otthonba adni a fogyatékos gyereket nem szeretetlenség

“Én biztos nem lennék képes elengedni” – kapta meg több, sérült gyereküket otthon nevelő szülőtársától Judit, mikor kiderült, hogy Balázs Tordásra költözik. A fejlesztő napköziben is váratlanul érte az oda járó gyerekek szüleit Balázs távozása, de Judit úgy tudja, azóta már vagy 8-10 másik szülő adta be gyerekük felvételi kérelmét valamilyen otthonba.

“Mi még szerencsésebb helyzetben vagyunk, mert a férjemmel kitartottunk egymás mellett, és egy jó csapatot alkotunk Balázsek nevelésében. De a legtöbb anya egyedül neveli a sérült gyerekét, egyedül húzza-vonja, mert az apja lelépett. Mi lesz velük, ha egyszer csak leesnek a lábukról?” – magyarázta Judit. Az asszony, ahol csak teheti, próbálja rábeszélni az idősödő, már felnőtt életkorú súlyosan halmozottan fogyatékos gyereküket nevelő szülőket arra, hogy ne várjanak gyerekük ellátásának rendezésével az utolsó pillanatig.

Balázs és Máté otthonba költözése egyáltalán nem jelentette a fiúk elszakadást a szülőktől. Minden második héten pénteken Juditék hazahozzák Tordasról Mátét, és amikor vasárnap visszaviszik, azzal a fordulóval érkezik Balázs, aki aztán a következő hét szerdájáig marad.



Mivel ilyenkor mindketten kizárólagos figyelmet szeretnének Juditéktól, a szülők inkább külön-külön töltenek időt velük. Judit azt mondja, Máté és Balázs tudnak egymásról, Máté az otthonban néha benéz a másik lakóépületben élő testvéréhez, de állapotuk miatt szoros kötődés nem tudott kialakulni a két fiú között.

Nem érzi úgy, hogy szégyenkeznie kéne

Judit tehát cseppet sem érzi úgy, hogy bárki előtt is szégyenkeznie kéne, amiért úgy döntött, nem neveli-gondozza férjével tovább otthon a gyerekeit. "Én nem érzem úgy, hogy engem bárki is megvethetne. Mert miért is? Mindkét gyereket, ameddig csak tudtuk, neveltük otthon, és azóta se engedték el a kezüket" – mondta.

Judit sokkal inkább azt érzi, hogy épp ezt az összesen 36 évet, amennyit súlyosan fogyatékos gyerekükről otthon gondoskodtak, lényegében elfelejtette meghálálni az állam. "Ha beadtam volna már gyerekkorában otthonba a fiamat, az ellátása sokkal többbe került volna az államnak, ehhez képest az ápolási díj, amit a fiam gondozásáért kaptam, nevetségesen kevés volt" – magyarázta. Az asszony nyugdíjának mértékén is meglátszik, hogy aktív korúként sok időt töltött gyeseen vagy ápolási segélyen: ahogy fogalmazott, sőt róla, hogy nem egy vezérigazgatói fizetés áll mögötte.

Ha Juditnak egyedül kéne finanszíroznia fiai ellátását, gondban lenne. Máté és Balázs jövedelme – fogyatékosági támogatást, családi pótlékot, vaksági segélyt, mindent beleszámítva – nem fedezi a két fiú otthonban történő ellátását, és Judit szerint ez általános probléma. "Igazságtalannak tartom, hogy azok a szülők, akik évtizedeken keresztül otthon nevelik a sérült gyerekeiket, ezért jól fizető állások híján a nyugdíjuk is alacsony lesz, még a gyermekük otthonba kerülése után is havi több tízezret kell, hogy fizessenek pluszban az ellátásért" – mondta. Jelenleg elképzelhetetlen, hogy a fogyatékos felnőtteknek járó szociális juttatások elérjék azt a szintet, hogy ne kelljen még ezen felül komoly összegeket az ellátásukra fordítani.

"Eddig nem is tudtuk, hogy máshogy is lehet élni"

Míg Balázs – és korábban Máté – otthon volt, Judit és férje arra rendezkedtek be, hogy a fiúk semmiben se szenvedjenek hiányt.

"El sem tudtuk képzelni, hogy máshogy is lehet élni. Velünk nem fordulhatott elő, hogy a férjemmel beüljünk egy moziba, hiszen nem fogok szomszédokat riasztani, hogy vigyázzanak a gyerekekre, mert mi moziba szeretnénk menni. A férjemmel azt gondoltuk, hogy mi nagyon jó csapat vagyunk, hogy mi megvagyunk. Csak mióta nincsenek itthon, azóta látom, hogy mi mindenből kimaradtunk az életben" – mesél jelenükről Judit.

"De nem sajnálom, hogy Balázs és Máté otthon maradt velünk, mert nagyon-nagyon szeretjük őket és talán az, hogy most olyan jól megvannak Tordason, kicsit annak is köszönhető, hogy vitték magukkal mindazt, amit mi 36 év alatt adni tudtunk nekik"

forrás:

[http://www.delmagyar.hu/belfold\\_hirek/megtalaltam\\_a\\_fiam\\_helyet\\_most\\_mar\\_nyugodtan\\_meghalhatok/2518426/?utm\\_source=hirkereso&utm\\_medium=feed&utm\\_campaign=hirkereso](http://www.delmagyar.hu/belfold_hirek/megtalaltam_a_fiam_helyet_most_mar_nyugodtan_meghalhatok/2518426/?utm_source=hirkereso&utm_medium=feed&utm_campaign=hirkereso)

## Mozgássérült kutató: Nincsenek egyedi képességeim, munkamorálom van

Muntag Vince az indigós jegyzetelésről, a kínos csendről és Molnár Ferencről

Muntag Vince minden tanulmányi versenyt, amelyen elindult, megnyert életében. Jelenleg egyszerre végzi az irodalomtudományi mesterszakot az ELTE-n és a színháztudományit a Károli Gáspár Református Egyetemen. Felvételt nyert továbbá a Kenti Egyetem európai színház elnevezésű mesterszakára. Minden adott lenne tehát ahhoz, hogy kivételes tehetségű ifjú kutatóként kezdje pályáját. Csakhogy Vincének mind a négy végtagja bénult, így nem teljesen önellátó, és ez a körülmény mindent megnehezít.

– **Honnan jön az irodalom és a színház szeretete?**

– Nem kell semmi különlegesre gondolni. Ahogy mindenki másnak, nekem is voltak olyan gimnáziumi tantárgyaim, amelyeket jobban szerettem másoknál, főképp az irodalom. Negyedikes koromra már egyértelműen kialakult, hogy valami színházzal kapcsolatos témával akarok foglalkozni, de arról fogalmam sem volt, hogy létezik különálló színháztudomány. Elmentem hát a Színház- és Filmművészeti Egyetem dramaturgfelvételejére, ahova ugyan nem vettek fel, de bemutattak Jákfalvi Magdolna színháztörténésznek. Ő kezdett mentorálni, és tudatosította bennem, hogy a színháznál is létezik olyan tudományterület, mint az irodalomtudomány az irodalomnál.

– **Hogyan élte meg tizenévesként mozgáskorlátozottságát?**

– Általános iskolába a Pető-intézetbe jártam, tehát mozgássérült gyerekek közé. Tanulmányi eredményeim – talán nem szerénytelenség mondani – kiemelkedtek a többieké közül, bár ott inkább a mozgásra és kevésbé a közismereti tantárgyakra helyeznek nagyobb hangsúlyt. A gimnázium kiválasztásánál az volt az elsődleges szempontunk, hogy akadálymentes legyen. Nagyon kevés ilyen középiskola volt akkoriban Budapesten. Szerencsére a Fazekas Mihály Gimnázium nemcsak az ország egyik legerősebb középiskolája, de akadálymentes is. Én semmiképp sem tehettem meg, hogy írok egy központi felvételit, beadom mindenhova, aztán fölvesznek, ahová fölvesznek. Előre egyeztetni kellett az igazgató asszonnyal, át kellett alakítani a felvételi szerkezetét – időben, az írásbeli válaszok hosszát illetően – olyanná, hogy illeszkedjen fizikai állapotomhoz. Valószínűleg már ekkor kiderült számukra, hogy bírni fogom a tempót. A hatosztályos évfolyam harmadik osztályába vettek fel, tehát akkor már két éve együtt volt az a közösség, ahová bekerültem.

– **Hogyan fogadták?**

– A gimnáziumban végig a legteljesebb elfogadással találkoztam mind a gyerekek, mind a tanárok részéről. Semmiféle csúfolódás, ellenérzés, pláne agresszió nem ért, szeretetteljes légkör vett körül, szinte hihetetlen mértékben segítettek mindenben. Mindig voltak olyanok, akik indigóval jegyzeteltek, és óra után odaadták a másolatot. Kézzel írni ugyanis csak nagyon lassan tudok. Rengeteg hasonló apróságot említhetnék, amelyek nekem sokat jelentettek. Bár volt hivatásos

támogatóm, nemegyszer az osztálytársaim segítettek, amikor át kellett menni egyik teremből a másikba, s úgy szerveztek osztálykirándulást is, hogy én is részt tudjak venni rajta. Bár hivatalosan magántanuló voltam, mindig bejártam az órákra. A tanárok külön feleltettek, és mindig figyelemmel kísérték előrehaladásomat.

– **Az iskolán kívül sem találkozott ellenérzéssel, elutasítással?**

– Ezt nem tudom pontosan. Az biztos, hogy akkoriban nem éreztem, de lehet, hogy csak nem jutott el hozzám. A gimnáziumi évek alatt kezdtem el önállósulni, ami később az egyetem alatt teljesedett ki. Középiszkolásként még mindig kísért valaki, amit egyszerűen az tett szükségessé, hogy nem volt még elektromos kerekesszéke, így mindig tolnia kellett valakinek. A kísérő pedig afféle pajzsként is működik, tehát felfog bizonyos külső impulzusokat, amelyek így nem jutnak el az emberhez. Ilyenkor olyan a mozgáskorlátozott ember státusa, mint a babakocsiban tolt gyerekeknek.

– **Azt mondják önről, hogy a bölcsészkaron az egyetemi szemináriumok lelke, a legmotiváltabb hallgató. Hogyan viszonyulnak ehhez az évfolyamtársai?**

– Nehéz megítélni, hogy tanulmányi eredményeim mit tükröznek a többiekéhez képest, mert a bölcsészkaron az osztályzatok nem feltétlenül esnek egybe a hallgatók felkészültségével. Igaz, kétszer első helyezést szereztem az országos diákköri konferencián, Pro Scientia-aranyérmes és köztársasági ösztöndíjas vagyok, ám számomra mindig meglepő kicsit, amikor méltatnak. Tekintve testi adottságaimat, egyértelmű, hogy kizárólag a szakma az a terület, amelyen valamely produkcióra van lehetőségem, ezért minden energiámat arra összpontosítom. Az a benyomásom – talán tévesen –, hogy ha mások ugyanannyi időt és energiát szánának szakmai teendőikre, mint én, nem biztos, hogy kitűnnék a környezetemből. Nincsenek egyedi képességeim. Munkamorálom van, de még az is a családom és tanáraink ösztönzésére alakult ki bennem. Vannak olyan órák, amelyeken nem én vagyok túlságosan aktív, inkább a többiek nagyon passzívak. Mindenki ismerheti azt a kellemetlen szituációt, amikor feltesz a tanár egy kérdést, aztán beáll a csend, mindenki feszeng a padban. Én ilyenkor várok egy ideig, hátha valaki megszólal, majd jobb híján jelentkezem. Ez persze gyakran magánbeszélgetéssé fajul a tanár és közöttünk. Ez nekem nem okoz örömet, előfordult már, hogy feszültséget gerjesztett az évfolyamon belül.

– **Az egyetemen könnyedén tud mozogni? Mennyire akadálymentes az épület?**

– Ma már szinte teljesen az, bár van néhány küszöb, de az elektromos kocsival sokkal egyszerűbb mozognom, mint korábban. Az esélyegyenlőségi szobában – ahol a mozgáskorlátozott és más szempontból különleges igényű hallgatók tölthetik az idejüket – kérésre távolították el a bejutást nehezítő küszöböt. Rajtam kívül tanul még az egyetemen néhány mozgáskorlátozott, vak, siket. Nem is az egyetemi épületben való mozgás jelentette korábban a fő problémát, hanem a tömegközlekedés. Mára szerencsére a belvárosban nagyjából akadálymentessé vált, így a mozgáskorlátozott emberek ki tudnak lépni a szobájukból. Szerencsére a számítógépet egész jól használom, nyilván valamivel lassabban, mint mások, de a különbség nem nagyságrendi. A könyveket is tudom lapozni, bár vannak olyan kötetek, amelyek nagyon csúsznak. A tanulásban elsősorban az jelent könnyebbséget, hogy már az órán igyekszem mindent megjegyezni. Erre az is rásegít, hogy az adott anyagrészt mellé rögzítem magamban azt is, hol állt éppen a tanár, miközben magyarázott. Ez a mentális térkép később nagyban segít felidézni az anyagot.

– **Miért Molnár Ferenc drámáit választotta kutatási témájául?**

– Az általános iskola vége felé kértem édesapámat, hogy adjon nekem olyan olvasnivalót, amely nagyon más, mint az általam korábban olvasottak. Ekkor a kezembe adta Molnár Ferenc Játék a kastélyban-ját. Végignevettam, és később sikerült elérnem, hogy a Fazekasban be is mutassuk a darabot. Aztán arra is rájöttem, hogy rengeteg még rajta a kutatnivaló, mint ahogy Molnár Ferenc egész életművén. Így a Molnár iránti érdeklődésem egyre szakmaibbá vált. A színművek értelmezését nagyban befolyásolja az a mód, ahogyan azokat játszani

szokták. Csakhogy Molnár Ferenc drámái sokszor magáról a színházról szólnak (a Játék a kastélyban mellett ilyen A testőr és a Színház című egyfelvonásos trilógia). Tehát esetükben a mű értelmezése és eljátszhatóságának összefüggésrendszere egyben kvázi a témája is a daraboknak. Én azt vizsgálom végső soron, hogy ezekből a darabokból milyen színházfelfogás, színházkoncepció olvasható ki.

– **Most nyert felvételt a Kenti Egyetem európai színház elnevezésű mesterszakára. Ott mivel akar foglalkozni?**

– Ugyanezt a témát viszem tovább, hiszen egyrészt Molnárnak vannak közvetlen angol drámatörténeti kötődései, például Oscar Wilde vagy Tom Stoppard drámáin keresztül. Másrészt a téma történeti aspektusait kiszélesítve elméleti síkon is vizsgálni lehet, hogy a molnári színházfelfogás hogyan illeszthető be az európai színházkoncepciók történetébe, hálózatába. Ezt fogom a kint töltött egy év során kutatni. A Sólyom László volt köztársasági elnök által alapított ösztöndíjat nyertem el, amelyre a Pro Scientia-aranyérmesek pályázhatnak, és én vagyok az első bölcsész, aki nyert. Ez fedezi a tandíjat, ennek birtokában jelentkeztem a Kenti Egyetemre. Minden az interneten zajlott, ekként kellett beadni a „papírokat”, és az interjú is Skype-on keresztül történt. Őszintén szólva nem olyan nagy dolog, hogy felvettek. A külföldi hallgatók fogadását már évszázadok óta üzletnek fogják fel az egyetemek. Ha a jelentkező képes kifizetni az igen magas tandíjat, az egyetem ezt nem fogja megakadályozni.



„A kísérő pedig afféle pajzsként is működik, tehát felfog bizonyos külső impulzusokat, amelyek így nem jutnak el az emberhez. Ilyenkor olyan a mozgáskorlátozott ember státusa, mint a babakocsiban tolt gyereknek”

Fotó: Végh László / Magyar Nemzet

### – Hogyan fog élni odakint?

– Ebben van még egy akadály. Négyvégtag-bénulásos vagyok, vagyis az izmaim feszesebbek a szokásosnál, így bizonyos mozgásokat egyáltalán nem vagy csak nehezen tudok végrehajtani. Emiatt nem vagyok teljesen önellátó, szükségem van segítőre. Az ő költségeit, szállását, étkezését, bérét (összesen nagyjából hatmillió forintot) is elő kell teremteni, mielőtt elutazom. Ez csak fizetésért vállalható, azt ugyanis már megtanultam, hogy megvan a határa annak a segítségnek, amelyet szívességgként lehet bárkitől is kérni.

*Ha szívesen segítenének Muntag Vincének, a Facebookon léphetnek vele kapcsolatba:  
[fb.com/vince.muntag](https://www.facebook.com/vince.muntag).*

forrás: [https://mno.hu/hetvegimagazin/mozgasserult-kutato-nincsenek-egyedi-kepessegeim-munkamoralom-van-2397617?utm\\_source=feed&utm\\_medium=rss](https://mno.hu/hetvegimagazin/mozgasserult-kutato-nincsenek-egyedi-kepessegeim-munkamoralom-van-2397617?utm_source=feed&utm_medium=rss)

## A Krímbe tárt karokkal várták az Eurovízióról kizárt énekes nőt

**A győzelem napján a Krím félszigeten lépett fel az a mozgássérült orosz énekes hölgy, akit az Eurovíziós Dalfesztiválról kizártak a rendezők. Az előadó azért nem utazhatott a kijevi dalversenyre, mert még 2015-ben a Krímbe látogatott. Az ukrán hatóságok szerint ez törvénytörtés, ezért három évre kitiltották az országból.**

A győzelem napján Szevasztopolban lépett fel Julija Szamojlova orosz énekes az Eurovíziós Dalfesztivál versenyzőjeként. A 27 éves, mozgássérült hölgyet a Kijevben rendezendő dalversenyről kizárták, mert megsértette az ukrán törvényeket azzal, hogy elutazott a Krímbe még 2015-ben. A 2014 óta orosz fennhatóság alatt álló félsziget meglátogatása miatt az ukrán hatóságok három évre kitiltották Szamojlovát Ukrajna területéről.

A krími lakosok szerint a politikának nem kellene beleavatkoznia egy nemzetközi dalversenybe.

„A győzelem napja már most győzedelmes nekünk. Bár az ukrán hatóságok kitiltották, mi boldogok vagyunk, hogy itt üdvözölhetjük teljes szívünkből, alig vártuk az előadását. Nagyon örülünk neki. Az, hogy nem engedték be Ukrajnába, az ő bajuk. Mi itt mindig boldogan hallgatjuk a mieinket, mert a győzelem napját az egész világon ünneplik” – fogalmazott egy szevasztopoli lakos.

forrás: <http://hirtv.hu/hirtvszines/a-krimben-tart-karokkal-vartak-az-euroviziorol-kizart-enekesnot-1394759>

**VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK**

**[www.meosz.hu](http://www.meosz.hu)**

**Videóink rovatában**